

"Het leven begint bij de veertig (deel 1)"

huwelijk rijmen gruwelijk en afschuwelijk

Het leven begint bij de veertig

Het leven begint bij de veertig, zegt men te vaak om waar te zijn en van een huwelijk-of een begrafenis- komt vaak een huwelijk.

Nog geen halve waarheid, volgens mij want op huwelijk rijmen gruwelijk en afschuwelijk.

Soms schiet je iets te binnen. Een gevonden woord. Flarden van een gesprek. Waar het allemaal op slaat?

Dàt weet ik ook nog niet maar zal zich misschien in het verhaal zelf ontvouwen. Of niet.

Weinig heb ik vantevoren georganiseerd in mijn aanvankelijk tussen 1965 en 1969 wat slordig geleefde leven. Geeft niks. Improviseren is daarentegen ook een kunst.

Ik ben zelf nooit relaties aan gegaan met mannen of met vrouwen onder het motto; één, twee, drie in Gods naam.

Zo ongeveer als bij de ter waterlating van een jammerlijk om het leven gekomen in zeildoek gewikkelde matroos in volle zee overkwam.

Voor de haaien, naar de haaien.

Rampen komen of net niet. Jankend in je blote reet als ontgroenings ritueel het want in gejaagd als koksmaat van 1 jaar door een ruwe pikbroek met een end teertouw naar de hoogste Ra.

Zeilen bergen bij vliegende storm. Een echte SM situatie. Om je heen sodommieteren matrozen bij dozijnen naar beneden. Belanden in een kokende zee of vallen met een doffe klap op het dek. Geen redden meer an.

Pompen of verzuipen? Doen we niet an. Laat maar verzuipen die gasten. Gods water over Gods akker laten lopen. Een mensenleven is niks waard. De meeste matrozen kunnen toch niet zwemmen. Kopje onder en gelijk naar de hel voor de donder.

Uit de grote mast gevallen van de vliering op je ballen, ooh wat deed dat zeer en de scheepsarts is gekomen heeft je bij je l*l genomen, ooooh, wat deed dat zeer. Operatief ingrijpen in de ziekenboeg. Gelijk de ombouw in. Eén hak weg die zak, één tik weg die pik. Dat is het loon van al dat hoerenlopen. Eigen schuld, dikke bult. Verder zijn we uitgeluld. De ruwe pikbroeken maalden er niet om met hun eeltige handen. Bedrijfsrisiko, nietwaar. Een glaasje brandewijn op de goede afloop plus een extra gage om mouterij te voorkomen en met de scheepskok is het helemaal uitkijken geblazen; die vergiftigt je bij het minste of geringste met rattenkruid waar je zelf bij staat als je kop hem niet aan staat. Die schele Joep Meloen. Mensen zat op aarde en vol is vol. Je mag het niet hard op zeggen, maar fluisteren wel. Leefbaar Nederland! Gotsalmeliefhebber, dan nog liever het zeegat uit trekken.

In Amerika-om eens een dwarsstraat in te slaan- schijnt iedere kerk een alleenstaandenkring te onder houden die als huwelijksburo fungeert met als voornaamste motto; gaat henen en vermenigvuldigt U. De kans op een grotere opbrengst in de kollektezak is dan ook waarschijnlijker hoe meer kindertjes er worden gefokt die ook in de Vreze des Heeren worden opgevoed met de leren riem en de zweep. Koters? Beter mee verlegen dan om verlegen, zo zei dominee Grutte Pier Meindertsma uut Heeren veen altijd weer als er wederom een kind op komst was.

Niet voor niets had hij in Kampen gestudeerd.

Zijn broodmagere afgetobde, alt modisch geklede, altijd vermoeid ogende, maar toch echt sympatieke (U gelooft mij niet?) inge togen wederhelft ging er met het jaar slechter uit zien. Afgeneukt tot op het schaambot.

Haar voornaamste eigenschap was dat zij goed kon luisteren. Zij leidden een fijne kerk beweerden zij beiden. De groei zat er flink in, dus de in-komsten ook. Het eeuwig glimlachende kader maakte een bevlogen indruk. Een echt team. De ene ouderling werd verdacht van incest, de ander deed aan juu juutsie om de heidenen beter van zich af te kunnen slaan.

Je wist 't maar nooit met de kerkgangers!

De leptosome aan te lage bloeddruk lijdende zieleherder had wel door waar Abraham in exegeties, theoretisch als prakties opzicht bij Sarah de mosterd van onder haar rokken vandaan haalde. Hij wist als geen ander dat sex het beste kalmerings middel was voor zijn doorgaans zo onmoge-lijke, eigengereide gemeenteliden. In dit soort gemeentes was ieder lid zijn eigen dominee en niemand het met iemand eens. Het droeg bij aan de haat en nijd waardoor sektes zich kenmerken. Op Walcheren zijn veertien pink-stergemeentes die allemaal de Heere Jezus even lief zeggen te hebben en elkaar om die reden te vuur dan ook te zwaard bestrijden met de meest walgelijke k*ststreken.

Schrijver dezies; zoals bekend in brede gristelijke kring, veel te lui om oto te leren rijden of een behoorlijk vak te beheersen is een geod gelovig man zoals het hoort. Dankzij zijn klaarkom kompleks was het tot een goed uiteinde brengen van een terloops vrijpartijtje met andermans echtgenote in de consistoriekamer op zondag na de koffiebijeenkomst onder leiding van Dominee Snijdoedt en Broeder Fijnvandraat vrijwel onmogelijk. Hij kwam altoos en overanderlijk te vroeg òf te laat. Overvloedig, dat wel...